

*Romantik
gerçekçiliği
yeniden keşfetmek:
Robert Gründler'in
fotoğrafları*
*Rediscovering
romantic realism:
Robert Gründler's
photography*

Günümüzün hiper-modern ve uçlarda yaşanan gerçekliği, gündelik yaşamı yabancılaşma, kopukluk ve uzaklaşma duygularıyla sarmalar. Bu gerçeklik kasvetli ve ıssız görüntüsüne rağmen romantik ve natürel eğilimleri kucaklamaya çok az olanak sağlar.

Bu bağlamda düşününce, Robert Gründler'in ürettiği görüntüleri, bu dünyanın acımasızlığından etkilenmiş ve yaralanmış izleyici için bir sığınak olarak tanımlayabilirim. Robert'ın fotoğrafları romantizmin ruhunun ve natüralizmin özünün hâlâ parıldadığı ve fotografik ifadeye yer bulduğu diyarlara bir yolculuk vaat ederek insan duyarlılığının, huzurlu dinginliğin, hassas kırılabilirliğin ve melankolik özlemin hikâyelerini anlatır.

Robert bir fotoğrafçıdan çok daha fazlası. Fotoğraf makinesini, zarif bir ustalıkla sanatsal ve ruhani duyarlılıklarını iç içe geçirerek, yalnızca dünyayla ilişkimizi yansıtan bağlantılar kurmak için değil, bir tefekkür aracı olarak da kullanır. Bu görüntüler sadece insanlık ve doğanın belgelenmesinin ötesine geçer. Modern varoluşun makineleşmesinin ortasında, giderek azalan içsel eğilimlerin bir tür keşfini de kapsar. Başlangıçta da belirttiğim gibi, soğuk ve materyalist dünyamızda romantik "yanılsamalara", yaşam felsefelerine ya da natüralist inançlara neredeyse hiç yer kalmadı. Ancak, sanatta ve özellikle de fotoğrafta, gerçekliğin yüzeyinin altında saklı olan bu "yanılsamalara" ve özelemlere kapılmamıza hâlâ izin var.

In today's hypermodern and extreme realities, everyday life continues to be permeated by feelings of alienation, disconnection, and detachment. These worlds, as bleak and desolate as they may appear, offer little opportunity for embracing romantic or naturalistic inclinations.

In this context, the images captured by Robert Gründler act as a refuge for the beholder, someone affected and wounded by the harshness of this world. They offer a journey to places where the spirit of Romanticism and the essence of Naturalism still manage to gleam and find photographic expression. These images narrate tales of human sensitivity, peaceful serenity, fragile vulnerability, and melancholic yearning.

He is more than just a photographer. With exquisite finesse, he harmoniously intertwines his artistic and spiritual sensibilities, employing the camera not only to craft connections that mirror our engagement with the world but also to transmute photography into a conduit for self-contemplation. These images go beyond mere documentation of humanity and nature. They encapsulate an exploration of inner inclinations that have gradually diminished amidst the sweeping mechanization of modern existence. As mentioned at the outset, in our cold and materialistic world, there is hardly any room left for romantic "illusions" and life philosophies or naturalistic beliefs. However, in the arts, and particularly in photography, we are permitted to indulge in these "illusions" and yearnings, that are hidden under the surfaces of reality.

Manzaralar/Portre

Zamansız güzellik ve sessizliğin poetikası

Robert tarafından sürekli olarak keşfedilen dingin manzaralar ile samimi portreler arasındaki görsel diyalog, doğa ve insan formu tasvirleri arasında içsel bir bağlantı kurarak zamansız bir ritim oluşturur. Bu uyum, Robert'ın fotoğraf çalışmalarına nüfuz ederek gözlemciyi doğa ve insanlığın dingin bir uyum içinde bir arada var olmayı arzuladığı bir diyara davet eder. Doğaya bakarak sık sık ortaya çıkardığı dinginlik teması, portrelerinin özünde ve atmosferinde özenle dönüştürülür.

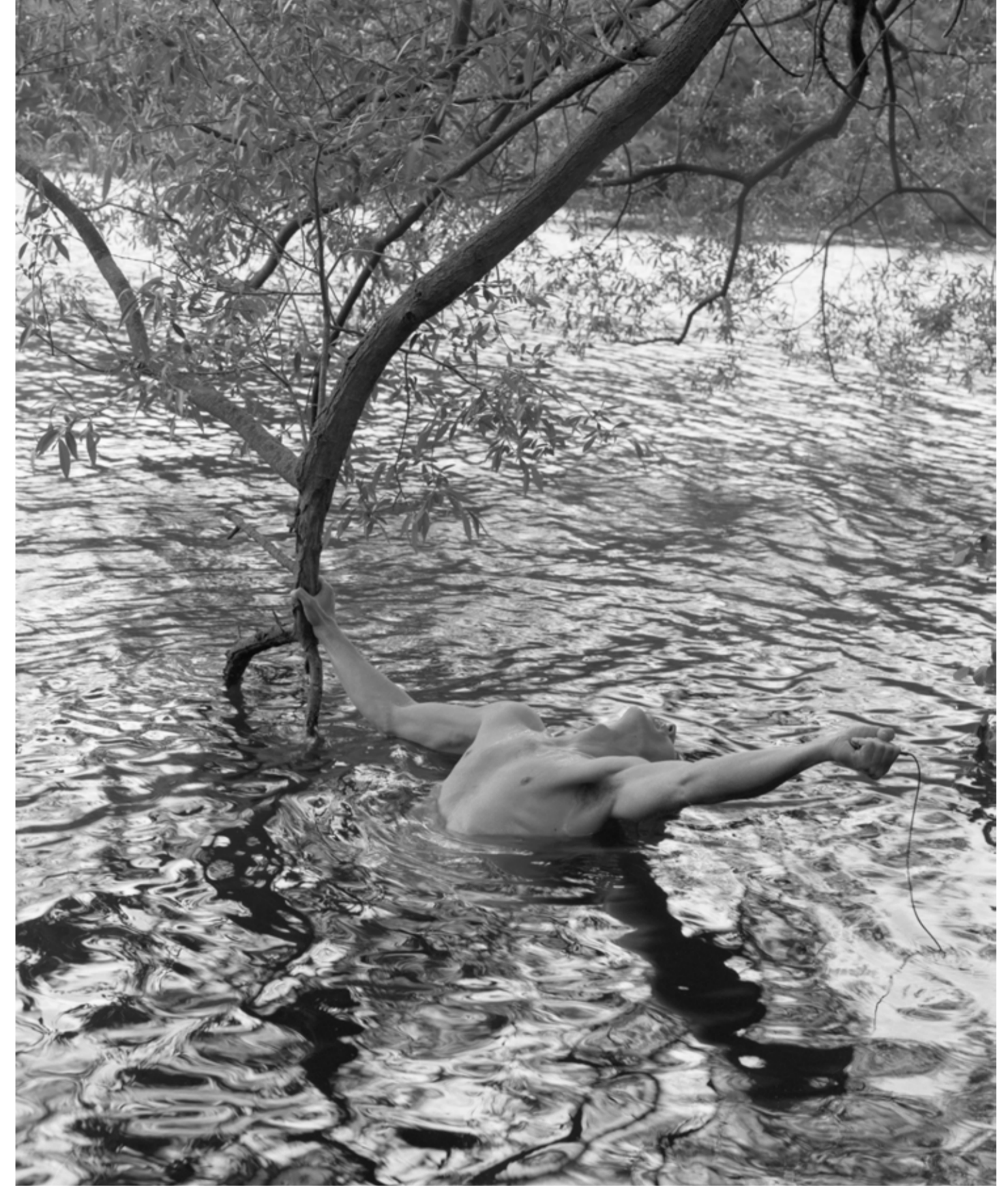
Landscapes/Portraiture

Timeless beauty and the poetics of silence

The visual dialogue between serene landscapes and intimate portraits - constantly explored and facilitated by Robert - begets a timeless cadence, forging an intrinsic connection between his depictions of nature and the human form. This subtle harmony suffuses his photographic work, inviting the observer into a realm where nature and humanity aspire to coexist in serene concord. The serenity that he frequently unearths in nature, is carefully transmuted into the very essence and atmosphere of his portraits.

Robert'ın fotoğraflarında sessizliğin söylenmemiş şarkısı çınlar. Doğa, yüce, zamansız ve zarif güzelliğin öğreticisi haline gelir. Ne yazık ki, kentsel ve dijital çağda sessizliğin zarafetini ve dinginliğini unuttuk. Sessizliğin şiirselliğini dile getiren Robert'ın kompozisyonları bize bir rehber gibi hizmet eder. Robert'ın imgeleri, farkındalığımızı yeniden canlandırmak ve bizi doğuştan gelen ve içgüdüsel duyarlılığımızla yeniden buluşturmak için olağanüstü bir kabiliyet taşır. Bizi sessizliğin unutulmuş belagatiyle, anlamın konuşulmayan ve görünmeyen/görünmeyende saklı olduğu bir dille yeniden tanışmaya sevk eder. Son derece şiddetli ve bitmek bilmeyen gürültü ve patırtının hâkim olduğu bir çağda Robert'ın görüntüleri, sessizliğin doğanın dinginliği ve yüceliğiyle birleşerek sunabileceği derin teselliye nazik ama kararlı bir şekilde hatırlar. Fotoğrafları bizi unutulmuş ve ihmal edilmiş doğal duyarlıklarımızla yeniden bağlantı kurmaya adeta zorlayarak tam da bunu söyler.

In this context, the unspoken resonance of silence reverberates with significance. Nature becomes the teacher of sublime, timeless, and elegant beauty. Regrettably, we have forsaken the grace and serenity of silence in the urban, and digital age. Through the articulation of the poetics of silence, Robert's compositions can serve as an instructive guide. His images possess the extraordinary ability to rekindle our awareness and reconnect us with our innate and instinctive sensitivity. They prompt us to reacquire ourselves with the forgotten eloquence of silence, a language where meaning resides in the unspoken and the unseen/overseen. In an age, sonically characterized by violent levels of never-ending noise and clamor, Robert's imagery stands as a gentle, yet steadfast, reminder of the profound solace that silence, in its union with nature's serenity and sublimity, can offer. His photography can precisely teach this; the images almost compel us to reconnect with our forgotten and neglected inherent sensibilities.

Robert Gründler, Otoportre/Selfportrait, Berlin, Almanya/Germany 2021

Kırılganlık

Robert'ın fotoğrafın şiirsel potansiyeline olan bağlılığı, insan kırılganlığını sürekli araştırmasıyla da açığa çıkar. Robert, büyüleyici hikâyeleri ve eşsiz deneyimleriyle insan ruhunun ve benliğinin içinde yatan derin hakikatlerin kırılganlık anlarında ortaya çıktığına inanır. Her zaman büyüleyici ve meraklı bir arayış içinde, bu kırılganlığın izlerini, gizemlerini, görüntülerini, anlarını ve nüanslarını arıyor ve ortaya çıkarır; izleyiciyi öznelere önemli ve gerçek bir bağlantıya çağırarak oldukça saf ve samimi tasvirler yakalar. Robert'ın objektif aracılığıyla kendimizi insan deneyiminin mutlak çekirdeğine daha yakın hissederiz.

Onun elinde fotoğraf, her ne kadar gerçekçi bir şekilde benimsenmiş olsa da gerçekliğin salt bir belgeleyicisi olma rolünü aşsa da öznel ve çoğu zaman marjinalleşmiş ya da unutulmuş/kaybolmuş duygu ve düşünce ifadelerinin bir aracına dönüşür. Görüntülerinin çoğu bize romantik bir aleme açılan bir pencere sunuyor ve genellikle sıradan, dağınık ve üstünkörü gözlemlerden kaçan hassas ve ince ayrıntılara duyduğu hayranlığı yansıtır. Robert'ın fotoğraf dünyasının karakteristik bir özelliği, gerçekliğe yadsınamaz bir yakınlıkta yer alır; onun için, iletilen (romantik) gerçekçilik duygusu aslında esastır. Yapaylıktan kaçınır ve hayatın süslenmemiş anlarını kucaklar. Fotoğrafları samimi ve açık sözlüdür, izleyiciyi aldatma veya manipüle etme niyetinden yoksundur. Bunun yerine, melankolik bir duyarlılık ve empati birimi sunar. Havalı ve yapay görüntülerin giderek daha fazla egemen olduğu bir dünyada, özgünlük ve samimiyete olan bu bağlılık ferahlatıcı ve dokunaklı bir tezat oluşturur. Robert'ın fotoğrafları salt imgeler alemini aşar; bizi dünyayı derin bir incelik ve melankoli duygusuyla zenginleştirilmiş, meraklı, duyarlı, romantik ve gözlemci gözlerle algılamaya çağırır. Sanatçı her bir imgede, yaşamın bir parçasını ve kısacık bir ifadesini yakalar, ustalıklı kalpte derin yankılar uyandıran görsel kompozisyonlar yaratır.

Robert Gründler, İsimsiz/Untitled, Uckermark, Almanya/Germany, 2023

Fragility

Robert's dedication to the poetic potential of photography furthermore manifests through his ever-going exploration of human fragility. He ardently believes that the profound truths residing inside of the human spirit and soul, with their enthralling stories and unique experiences, are most compellingly unveiled in moments of vulnerability. In an ever-fascinating and curious quest, he seeks and uncovers the traces, mysteries, images, moments, and nuances of this fragility, capturing rather pure and sincere depictions that beckon the viewer into a substantial and genuine connection with the subjects. Through Robert's lens, we find ourselves in closer proximity to the absolute cores of human experience.

In his hands, photography, although very realistically embraced, transcends its role as a mere documenter of reality; it morphs into a vessel for subjective and quite often marginalized or forgotten/lost expressions of feelings and thoughts. Many of his images offer us a window into a romantic realm, reflective of his fascination with delicate and subtle details that often evade casual, scattered, and cursory observations. A characteristic trait of Robert's photographic world resides in an undeniable closeness to reality; for him, the sense of (romantic) realism that is communicated, in fact, is essential. He eschews artifice and embraces the unadorned moments of life. His photographs are candid and forthright, devoid of any intention to deceive or manipulate the viewer. Instead, they present a melancholic unit of sensibility and empathy. Amid a world increasingly dominated by airbrushed and artificial imagery, this commitment to authenticity and sincerity stands as a refreshing and poignant contrast. Robert's photography transcends the mere realm of images; it beckons us to perceive the world through inquisitive, sensitive, romantic, and observant eyes, enriched with a deep sense of subtlety and melancholy. In each image, he captures a fragment and fleeting expression of life, adroitly creating visual compositions that resonate profoundly with the heart.

Robert, daha önce de belirtildiği gibi, kesinlikle salt bir fotoğrafçı değil; sanatsal bir duyarlılıkla çalışır, görsel bir anlatıcı ve sıradan olanın içinde gizlenmiş olağanüstü olanın tutkulu bir kâşifi ve keşfedicisidir. Fotoğraflarının sessiz ve nazik varlığında, bizi asla unutulup gitmemesi gereken bir gerçeğin farkına varmaya, ifade etmeye ve takdir etmeye götüren görsel ve dalgın bir yolculuğa çıkarır çünkü insan duyarlılığı hâlâ nefes aydınlatma anları bahşetme gücüne sahiptir. Fotoğraflarının sessizce fısıldadığı yüksek estetik duyarlılığın ve melankolik özlemin dingin anları, giderek daha karanlık ve acımasız bir gerçekliğin içinde parlak ve ipeksi işaretler olarak parlar.

Kapitalizm yalnızca alaycı ve bencil insani özellikleri beslemekle kalmaz, aynı zamanda doğayı hiçe saymanın ve ona hükmetmenin de bir örneğini oluşturur. Tabiat Ana'yı hâlâ bariz bir şekilde görmezden geldiğimiz bir dünyada, kaçınılmaz olarak doğuştan gelen insan doğamızı -derin bağlantılara duyduğumuz ihtiyacı- göz ardı ederiz. Robert'ın fotoğrafları, yeniden canlandırmamız ve korumamız gereken değerleri özetler niteliktedir. 🌿

Robert is, as mentioned already, most certainly not just a photographer; he works with artistic sensibility, a visual raconteur, and an impassioned explorer and discoverer of the extraordinary concealed within the ordinary. In the quiet and gentle presence of his photographs, we embark on a visual and pensive journey that leads us to the recognition, expression, and appreciation of a truth that must never fade into oblivion: human sensibility still has the power to bestow moments of exquisite illumination. The serene moments of heightened aesthetic sensibility and melancholic yearning that his photography quietly whispers, shine as radiant and silken beacons in an increasingly dark and grim reality.

Capitalism not only nurtures cynical and self-centered human traits but also exemplifies a disregard for and domination of nature. In a world where we still conspicuously dismiss Mother Nature, we inevitably overlook our innate human nature - the need for profound connections. Robert's photography epitomizes the values we must rekindle and protect. 🌿